

Natalia Kukulska, Z wyjątkiem nas [Etiuda E-dur]

daleko stąd
i blisko tak
wiśniowy sad, labirynt z kwietnych drzew
kolibrów raj
nie będziemy już żałować wiśni
by chwili móc szansę dać

był sobie raz
różany raj
lecz, świat od dawna z róż nie wróży nam
przed siebie gnam

to nie czas żałować róży
to jak chceć przytulić chmury
róży nie żałuje przecież nikt
gdy płonie las
nikt z wyjątkiem nas
nikt nie bierze już istnienia róż na pierwszy plan

kwitnący sad tak krótki trwa
kolibra pieśń dolewa życia
i wybrzmiewa w nas

to nie czas żałować wiśni
dawno by i tak przekwitły
jest tysiące spraw pilniejszych
wśród kwitnących drzew
nikt z wyjątkiem nas
gdy księżycą nów nie bi
bierze już poważnie róż gdy płonie las
z wyjątkiem nas